

helt tilfreds med den Erstatning, de kunde faae for de andre borgerlige Forrettigheder, som de endnu have. Man vil deraf se, at der ogsaa paa dette Punkt muligt kan være visse Forrettigheder tilstede af en saadan Art, at der vil blive Spørgsmaal om deres Afsløsning, som der tidligere har fundet Afsløsning Sted af lignende Forrettigheder ved Lovgivningsmagten. Vil man derfor indskrænke sin Betragtning af Sagen ene til Fredericia, saa tror jeg, at der er nogen Rimelighed for, at det Resultat, som man vil faae deraf, vil vise sig snarere som en Udgift end som en Indtægt. Ganske vist er der dernæst andre Steder i Landet, saaledes paa Fyen nogle Punkter, hvorhen Tobaksdyrkingen har forplantet sig fra Fredericia, men hvis det ikke skulde vise sig, at Indtægten af Tobak i Told i Fremtiden skulde gaa betænkeligt ned, saa tror jeg, at det vil gjøre stor Skade at ramme denne først i senere Tid heldigt optagne Industri med Paalæg. Vi have i den sidste Tid saa meget talt om at opbygge den ringe Industri for Borgernes de smaa Kaar, og hvis der er nogen Industri, som passer for dem, der kun have ringe Jord, men som gennem mange Børn have megen dertil skiftet, om ikke til anden Agerdyrking dygtig Arbeidskraft, saa er det netop Tobaksdyrking. Derfor skulde det gjøre mig ondt, om man vilde paa en Maade lamme en Industri, som man i den sidste Tid har fundet paa med Held at anvende især paa de mindre Jordbrug. Jeg maa derfor paa det Bestemteste fravaare, at man ved et Paalæg hæmmer en ny, heldig Industri, der synes særligt skiftet til at kunne give en forøget Indtægt af det mindre Agerbrug og at forbedre de mindre Jordbrugeres Kaar.

Bregendahl: Skjøndt der nu har været talt af flere Medlemmer om Tobaksdyrking, skal jeg endnu sige et Par Ord dertil, idet jeg nemlig vil udtale, at vi ved at forhøje Tolden paa Tobak ville fremkalde en kunstig Industri heri Landet, nemlig Dyrkingen af Tobaksblade, og derfor er jeg ingenlunde enig med det ærede Medlem heroverfor (N. Andersen) i, at det vil være rigtigt at indføre en

Afgift paa Dyrking af indenlandsk Tobak. Det er ikke Afgiften af denne enkelte Gjenstands Dyrking, jeg er imod, men jeg er imod enhverformelig Afgift, der hviler paa en Produktion heri Landet selv, thi den er for det Første saagodtsom umulig at kontrollere, og derfor skulde vi være meget varsomme med at gaa tilbage til at gjenindføre saadanne Afgifter som f. Ex. Mattbeskatning og Skatter paa andre lignende Virksomheder, som tilbørlig drives omkring i ethvert Hus. Vil man gaa til at lægge direkte Afgift paa visse Dyrkninger af Jord, ja saa vil man komme til at leve under et utaaleligt Kontrolsystem, som endda ikke kan opfylde sin Bestemmelse, men som vil være overmaade kostbart for os. At lægge Afgift paa Dyrking af Tobak er det første Skridt ind paa denne Vej, og jeg tror derfor, at man skal vogte sig vel derfor. I Forbindelse hermed kunde jeg ønske, forinden Forhandlingen om Loven sluttes, endnu at udtale et Par Bemærkninger om det foreliggende Forslag, og jeg skal da først nævne en Betragtning angaaende Lovens formelle Affattelse. Med Hensyn til en Toldlov har man jo opstillet det som en stor Fordel at have saa Positioner, og det er ogsaa ganske rigtigt, men det forekommer mig rigtignok, at man kun i Nærværet, men ikke i Virkeligheden her har søgt at efterstræbe dette, thi det er ingen Fordel ved en Lov at have saa Positioner, naar saa hver enkelt indbefatter en Mængde forskjelligartede Gjenstande, som man næsten ikke skulde falde paa at søge derunder. Jeg ventter mig den Indvending herimod, at de, hvis Opgave det vil blive at anvende Loven, nemlig Toldvæsenet saavel som de Handlende og Fabrikanterne nok skulde vide at hitte Rede dert ved nogen Svælske, og dertil vil jo ogsaa den Fortegnelse bidrage, som i Lovforslaget er bebudet at skulle udkomme fra Ministeriet, naar Loven træder i Kraft, og som skal vise, under hvilke Positioner de enkelte Varer skulde henføres. Men naar man skal have et saadant Lexicon for at kunne forstå Loven, saa ser jeg ikke, at der er vundet nogen stor Fordel ved at give Lovforslaget den Form, det her har. Dertil kommer, at det er en egen Ting, naar man vil, at Toldbestemmelser skulde gives ved Lov, saa at overlade